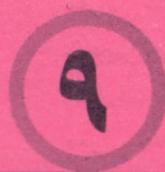

۹۹

مدد مدد

ماه‌نامه علمی و فرهنگی

همه با سوادان برای درس دادن
و همه بسی سوادان برای درس
خواندن به پا خیزند.
امام خمینی

بیست و سه
۱۳۵۸

سال اول. شماره نهم. بیها ۱۰۰ ریال

هد ۵

ماهنامه علمی و فرهنگی

مدیر و سردبیر: غلامحسین صدری افشار

نیز نظر شورای فویضندگان

(مسئولیت مقایله و انتشار طرح شده در مقاله با فویضندگان آن است و نشر آن الزاماً به منحوم تأیید کامل آن مقایله (با انتکار نیست).)

بهای تک روشنی ۱۰۰ ریال

حق اشتراک سالانه (۱۰ شماره) ۱۰۰۰ ریال

شماره حساب یاتکی مدیر مجله ۷۲۶۵۹ یاتک ملی

شعبه ۱۳۷۸ تهران

شماره تلفن ۹۳۸۹۳۴

نشانی پستی: تهران ۱۱، خیابان غزالی

کوچه کندوان، کاشی ۳۵

ساعت کار ۵ تا ۷ بـد از ظهر شنبه تا چهارشنبه

سال اول شماره نهم

پیمن ۱۳۵۸

فهرست

صفحه

عنوان

سرمقاله

گفتند و دیده‌ایم....

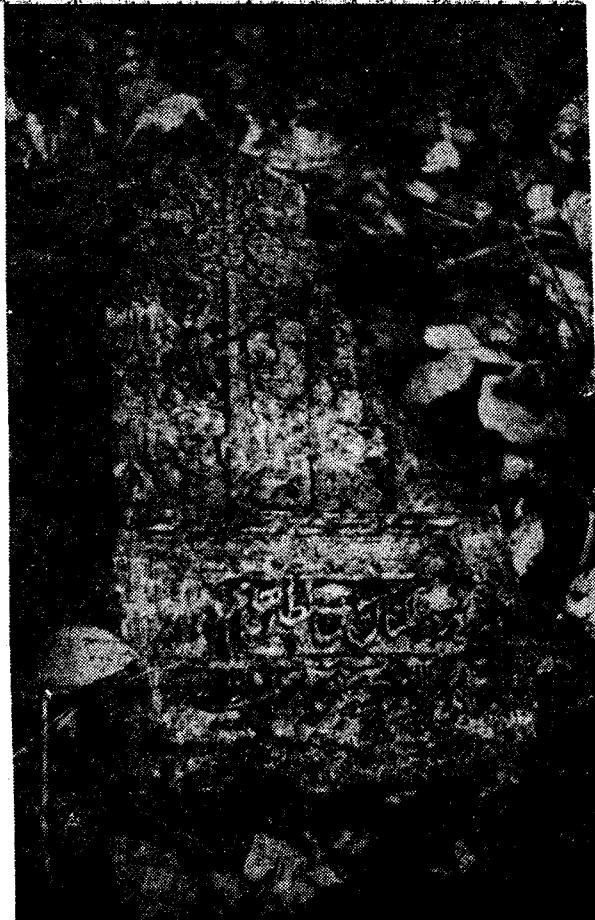
۱			
۲	—	صدری افشار	
۵	ماری شبائی	ثربنگ	آیا علم می‌تواند جامعه رانجات دهد
۱۹	—	محمد زهری	شکارگاه همایونی (شعر)
۲۰	احمد آرام	کارا دو وو	حساب و جبر اسلامی
۲۸	قاسمزاده	کورنیلوف	مبانی فلسفی روان‌شناسی
۵۶	پرویز شهریاری	اینفلد	سال انقلاب
۷۵	—	محمد باقری	قلعه رودخان
۸۲	دکتر مرادپور-دکتر ندیم	—	کمکهای اولیه

معرفی کتاب (گزینه مقاله‌ها - گزیده مقالات تحقیقی - میاجهنامه مسیو چریکف

- عصر زرین فرهنگ ایران - ریاضیات، محتوى، روش و اهمیت آن)

۱۰۰ کتابهای در دست ترجمه

۱۰۳ معرفی چند نشریه

محمد باقری

قلعه رودخان

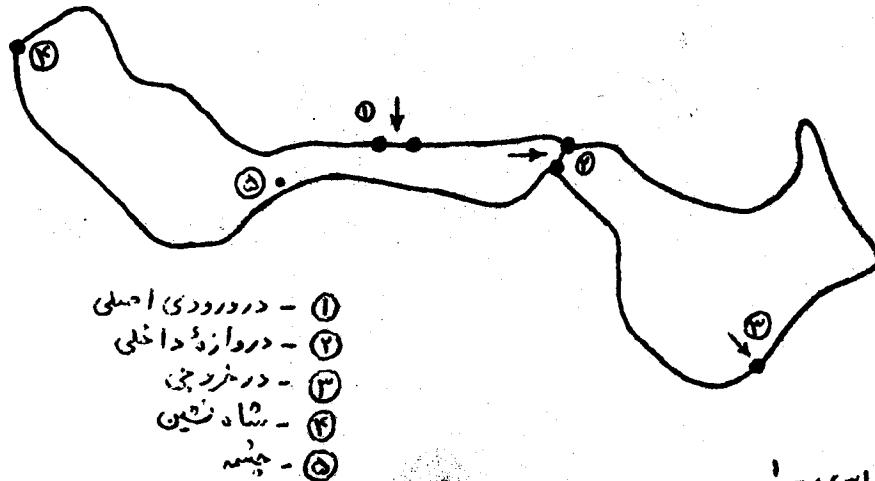
عکس کتبیه قلعه رودخان، که
اینک شکسته و قطعات آن در
اطراف پراکنده است

سرزمین گیلان به علت شرایط اقلیمی و موقعیت جغرافیایی مساعد، از دیرباز آباد و پر جمعیت و بهمین خاطر غالباً عرصه کشمکش‌های گوناگون بوده است. اما مهاجمانی که بسودای تسخیر سرمیان‌های آباد و پرنعمت به ایران می‌تاختند در راه رسیدن به گیلان با رشته کوه‌های البرز مواجه می‌شدند که چون دیوار محکمی سراسر داشت گیلان را از طرف جنوب حفاظت می‌کند. این کوهستان‌ها در طول تاریخ همیشه صحنه برخوردها و لشگرکشی‌ها بوده است و مردمی که در این کوهستان‌ها بسیار می‌بردند، شهامت و قدرت جنگاوری خود را در فرد علیه سنتگران و متباوزان، در کوه و جنگل آشکار کرده‌اند. از این رهگذر در بسیاری از نقاط این رشته کوه‌ها، قلعه‌هایی به جای مانده که در خاموشی خود اسرار هزاران رنگ و نیرنگ و حکایت بی‌پایان جاذبیت‌ها و دلاوری‌های بی‌شمار را نهفته دارند.

یکی از این قلعه‌ها که نسبتاً گمنام باقی مانده، قلعه‌ای است در جنوب شرقی فومن

شمال ↑

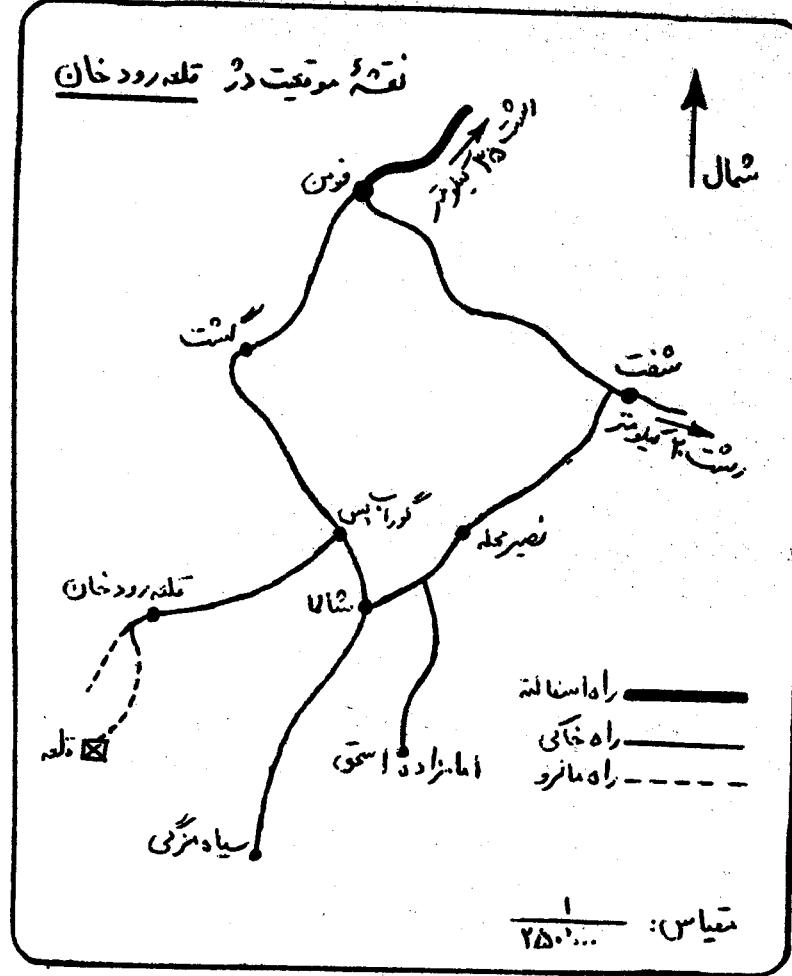
نقشه قلعه رو دخان

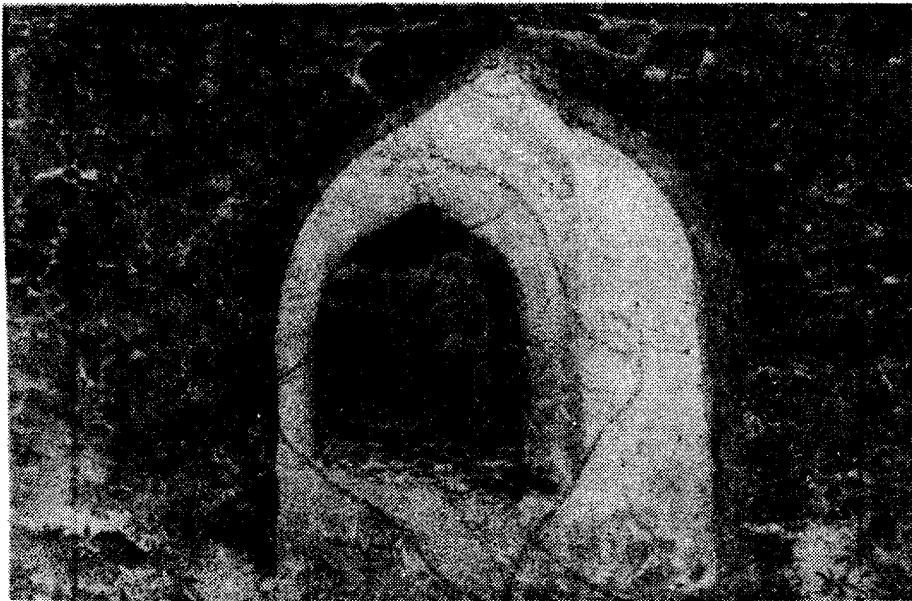
که «قلعه رو دخان» نامیده می شود. برای رفتن به این قلعه باید از فومن به آبادی قلعه رو دخان واز آنجا با دو ساعت راه پیمایی در مسیری زیبا و دیدنی بدیدار قلعه رفت. فاصله رشت تا فومن ۳۵ کیلومتر جاده اسفالته واز فومن تا آبادی قلعه رو دخان ۲۵ کیلومتر جاده خاکی است. فاصله آبادی تا قلعه هفت کیلومتر است که قسمتی از ابتدای آن در فصل مناسب با جیب قابل عبور است. (به نقشه موقعیت قلعه در شکل ۱ نگاه کنید). ارتفاع قلعه از سطح دریا ۶۸۵ متر است.

قلعه رو دخان، اسمی که در حال حاضر به این قلعه اطلاق می شود، نام اصلی آن نیست. قلعه رو دخان از نظر ترکیب لغوی به معنی «رو دخانه منسوب به قلعه» است و نام رو دخانه ای است که از ترددی کی قلعه وسیس از کنار آبادی قلعه رو دخان - که نام خود را از رو دخانه گرفته می گذرد و پس از پیوستن با رو دهای دیگر، از طریق مرداب از تلی به دریای خزر می ریزد. در کتبه ای مربوط به این قلعه - که بعداً به شرح آن خواهیم پرداخت - نام این قلعه «حسامی» ذکر شده است. در پرس و جو از روستاییان ساکن آن نواحی، معلوم شد که آنها اسم قلعه را «سکسال» (یا سکسار)^۲ می دانند و می گویند که روی کتبه مربوط به قلعه این جمله حک شده است: «گنج قلعه بسیار است ولی کاره رشغال نیست». مطلب اخیر بی شک ناشی از تصورات و اوهام در مورد قلعه است و پایه و اساسی ندارد. اما در مورد نامی که اهالی برای قلعه ذکر می کنند جای تعمق و دقیق وجود

نقشه موقعیت در تله رودخان

دارد. زیرا در قلاع دیگر ایران نیز بدنام‌هایی شبیه به همین نام بسر می‌خوریم که بعید نیست ارتباطی میان آنها در کار باشد؟ نقشه کلی قلعه در شکل ۲ نشان داده شده است. طول قلعه حدود ۵۰۵ متر است. در ساختمان این قلعه سنگ و ساروج (برای برج و باروها) و آجر و ملات آهک (برای طاقها و اطاقها) به کار رفته است. در نقاط متعددی دورادور قلعه اطاقهای دوطبقه ساخته شده است. در ورودی قلعه در محل گردنه بین دو قلعه کوچک قرار دارد. منتهی‌الیه سمت راست که بلندترین نقطه قلعه است «شاهنشین» قلعه خوانده می‌شود. با توجه به وضعیت و آثار باقی مانده در آن، معقول بمنظر می‌رسد که این محل مخصوص کوتوله قلعه بوده باشد. برای رفتن به بخشی از قلعه که درست چپ قلعه در ورودی واقع است باید از دروازه دیگری، که مشابه دروازه ورودی است، عبور کرد. در منتهی‌الیه سمت چپ

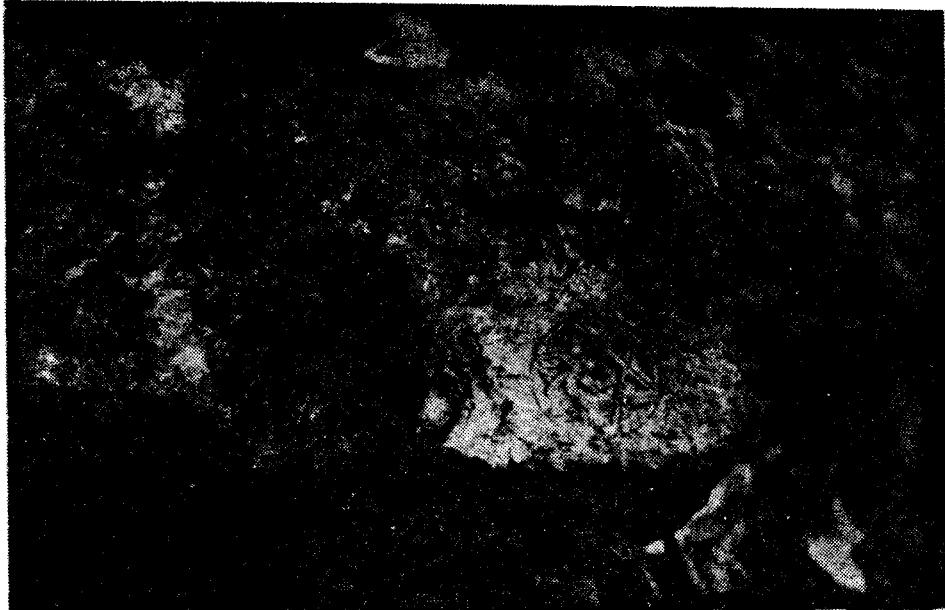

در ورودی قلعه رودخان

قلعه در خروجی کوچکی وجود دارد که «دزدهدر» (در دزد یا دمخفی) نامیده می‌شود و احتمالاً فقط در موقع اضطراری مورد استفاده قرار می‌گرفته است و به علت وجود صخره شیبدار در زیر آن، رفتن به درون قلعه از این راه نسبتاً دشوار است. یک نکته عجیب در معماری قلعه این است که امتداد چاله‌های دو مستراح مجاور عمود برهم است، حال آنکه در سرزمینهای اسلامی چاله‌های مستراح را بموازات یکدیگر و طوری می‌سازند که در امتداد قبله قرار نگیرند. در اکثر نقاط ایران، معمولاً این چاله‌ها شرقی- غربی ساخته می‌شود.

در نزدیکی در ورودی قلعه چشمۀ آب کوچکی وجود دارد که آب آن در آب انباری که با دقت و ظرافت ساخته شده می‌ریزد. قاعده‌تاً با توجه به موقعیت کوه‌های اطراف، این باید یک چشمۀ آرتزین باشد. در این مورد افسانه‌ای وجود دارد که می‌گویند برای تأمین آب، از بیلاقی که در خط الراس البرز و در مسافت نسبتاً دوری از قلعه واقع است، به این قلعه راه آب زیرزمینی کشیده شده است.

تا چند سال پیش کتیبه‌ای به شکل مکعب مستطیل با ابعاد تقریبی ۸۵ سانتی‌متر در ۳۵ سانتی‌متر در ۴۵ سانتی‌متر، در برابر در ورودی قلعه به زمین افتاده بود. در چند سال‌آخیر این کتیبه در جای همیشگی خود یافت نمی‌شد و دو سال پیش قطعه‌ای از آن در محلی حدود ۲۰۰ متر پایین‌تر از در ورودی در انتهای یک شیبدندو در نزدیکی رودخانه کوچکی که از انتهای دره شمالی قلعه می‌گذرد دیده شده است که در زیر بوته‌های

نقش یک ستاره شیربر بر پشت کتیبه قلعه رودخان

خار پنهان و یافتن آن دشوار بود. امید است که مقامات مسئول وذیصلاح به این موضوع توجه کنند، زیرا باگشت زمان امکان آن هست که قطعات باقی مانده در زیر خاک مدفون یا به دست سیلاب‌های رودخانه به کلی در هم شکسته و برده شود. در کتاب «از آستانرا تا استاریاد» تالیف آقای منوچهر ستوده عبارات حک شده روی کتیبه چنین آمده است: [«علاءالدین اسحقی خلد ملکه و سلطانه در تاریخ ثمان عشر و تسع میاه این قلعه مبارکه را که مسمی به قلعه حسامی است و هرگز درجه تعمیر نیافته.... ۹۱۸ دانا چون دشمن خوی هرزه‌جوی.... خویش اظهار کند و عهد....» باقی مطالب کتیبه فرسوده شده وازمیان رفته است.]

«الکساندر خودزکو»^۴ می‌نویسد: [قلعه رودخان دژی است بر بالای کوهی در قسمت علیای رودخانه‌ای به همین نام. باروی آن از سنگ و آجر است. طرفین در درودی دو برج دفاعی مستحکم است. بر بالای در کتیبه‌ای است که مطالب زیر بر سنگی حک شده است:

«این قلعه که بنام قلعه حسامی است نخستین بار در سال نهمصد و هجده تا سال نهمصد و بیست و یک به امر سلطان حسام الدین بن امیره دیاج بن امیره علاء الدین اسحقی تجدید بنا شد. این کتیبه را کمال الدین بن محمد گیلانی نوشت. عبارات آن از خان احمد شیروانی و تحریر آن از ابن حسین الخراسانی است.» (این عبارات ترجمه از کتاب

را بینوی فرانسوی درباره گیلان^۴ می‌باشد و طبعاً عین متن کتبیه نیست). هدایت‌خان، هنگام قیام علیه کریم‌خان زند به تعمیر قلعه پرداخت. و توبه‌ایی در آنجا نصب کرد. [در رویه دیگر کتبیه یک ستاره شش پر در داخل دائیره‌ای حاک شده است.

این قلعه که سرنوشت تپه بلندی ساخته شده، از سمت شمال مشرف است به داشت گیلان و از سمت جنوب به کوه‌های رشته طوالش که همان‌پخش غربی البرز است، می‌رسد. گرچه خرابی‌هایی که تبیجه رویش گیاهان و درخت‌ها و اثر رطوبت و برف و باران است درویرانی این قلعه تأثیر زیادی داشته، بر همه اینها باید کار کسانی را که به‌طبع مکنیج گوشه و کنار قلعه را کنده‌اند، افروزد، اما قسمت‌های اصلی قلعه همچنان محکم و استوار برجای مانده و از نظر دقت و مهارت در معماری قابل توجه است. در کتاب «از آستانه در استارباد» در باره این قلعه آمده است: [«دزی که به‌نام قلعه رودخان خوانده می‌شود، سومین بنا از بنای‌های عجیب هفتگانه گیلان است. نگارنده که دژهای زیادی را دیده و مطالعه کرده، تاکنون دزی به‌این عظمت واستحکام ندیده است. شاید بتوان این دزرا یکی از دژهای عجیب ایران دانست. تنها دزی که می‌تواند برابر و همسر او باشد قلعه اصطخر فارس است. دژهای خراسان والموت و روذبار و طارم زنجان در مقابل این دز بسیار کوچک و ناقیزند و شاید مساحت ده دوازده دزاین صفحات مساوی اراضی قلعه رودخان باشد»].

چوپان‌هایی که در آغاز بهار گله‌هایشان را ازدشت گیلان بدلیاق می‌برند تا از مراتع غنی آنجا برای تغذیه دام‌ها استفاده کنند هنگام عبور از حوالی قلعه شب را در اتاق‌های آن به‌سرمی‌برند. همچنین است هنگام بازگشت به داشت گیلان که در آغاز پاییز صورت می‌گیرد.

در سال‌های اخیر این قلعه بیشتر شناخته شده و مورد بازدید عده بیشتری قرار می‌گیرد. فیلمی هم از این قلعه تهیه واز تلویزیون گیلان پخش شده است. جای آن دارد که در زمان مناسب فکری به حال ویرانی سریع قلعه بشود تا این اثر با ارزش برای دیدار و تحقیق علاقمندان و کارشناسان برجای بماند.

«توضیحات»

۱- با اینکه قلعه رودخان مدتی پایتخت سلطنت و مرکز حکمرانی حکام گیلان بیهیس (غرب سفیدرود) بوده، در متون تاریخی و جغرافیایی موجود، از این قلعه نامی به میان نیامده است. تنهای عبدالفتاح فومنی یک بار در کتاب تاریخ گیلان از کوه قلعه رودخان یاد می‌کند و می‌نویسد که: امیره شاهرخ و کامیاب، پسران امیره سالار و بنی اعام حسین‌خان بودند به دستور حسن‌خان کهنه‌می در کوه قلعه رودخان کشته شدند. (از آستانه تا استارباد، صفحه ۱۵۷)

۲- در فرهنگ جغرافیایی ایران نیز چنین آمده است: قلعه رودخان ده، جزء دهستان مرکزی

شهرستان فومن، ۱۲ کیلومتری جنوب شهر فومن، قلعه‌ای قدیمی دارد که به سکسار معروف است. این قلعه در حدود ۳ کیلومتری جنوب آبادی روی کله کوه بنا گردیده است.

در کتاب جغرافیای گیلان نوشته م.م. لاهیجانی چاپ نجف (۱۹۶۹) صفحه ۳۱۶ آمده است: [در قریه رودخان فومن یک قلعه قدیمی به نام سکسال یا صلصال (با دو صاد) و یا سلسال (با دو سین) باقی است که تاریخ بناء آن را به دهه از سال نسبت می‌دهند ولی آنچه محقق است در عصر امیر حسام الدین فومنی که از سلاطین عصر خود بوده آنرا تعمیر کرده است].

۴- در حوالی کرج، در نزدیکی ده «ارتک» قلعه‌ای به نام «شادز» وجود دارد. اهالی این قلعه را به صلصال نام نسبت می‌دهند که به مخالفت با حکومت وقت برخاست و دست به دزدی و راه‌رانی درازگرد و سرانجام شاه وقت به همراه سپاهیانش و به یاری خیانت اطرافیان صلصال شبانه به درون قلعه راه‌می‌یابند و صلصال و رفیقان اورا می‌کشند و آتش این فتنه را خاموش می‌کنند. (قلاع اسماعیلیه در رشته کوه‌های البرز، نوشته منوچهر ستوده، صفحه ۱۳۳)

در اطراف هشتپر نیز در نزدیکی آبادی لیسار قلعه‌ای به نام قلعه «ساسان» وجود دارد که بعدینیست از نظر لغوی تغییر شکل یافته سکسار باشد یا این هردو تغییر یافته نام اصلی تری باشند که اکنون اطلاقی درباره آن نداریم.

۴- **الکساندر خودزکو A. Chodzko** ۱۸۰۵-۱۸۶۱ محقق لهستانی‌الاصل بود که در سال‌های ۱۸۳۵ در عصر سلطنت محمد شاه قاجار به عنوان کنسول روسیه در رشت خدمت می‌کرد. وی بعد از خدمات سیاسی کناره گرفت، مفہیم پاریس شد و بقیه عمر خود را وقف کارهای علمی و ادبی کرد. اثری از اوی به نام سرزمین گیلان توسط آقای سیروس سهامی به فارسی ترجمه و منتشر شده است. (تلفظ صحیح خوچکو). از آثار دیگریش «نمایش در ایران» است.

۵- این کتاب بانام ولایات دارالمرز گیلان با ترجمة آقای جعفر خمامی زاده به‌جاپ رسیده است.

خواندنی

پس از آنکه مؤسسه استانفورد ساختن اولین دستگاه فکرخوانی خود را چندماه پیش در جهان اعلام نمود. بالاگهله به آن اطلاع داد که کتاب حسن ششم ما شناسی پیش طرح این دستگاه را اعلام نموده و اطلاعات این اداره بر اصل موجود بودن این دستگاه استوار است و زندگی مهندس ایرانی چطور بموجود چنین دستگاهی پس می‌برد. وازهمه مهمتر در عین حال که می‌رساند مؤسسه تحقیقاتی ما حداقل از شما جلوتر است، حاضرین اطلاعات بیشتری از وجود این دستگاهها را در اختیار شما بگذاریم.

اگر مؤسسه استانفورد به شما جواب داد به‌مامهم جواب داد. آکادمی علوم اتحاد شوروی سوسیالیستی !! همه‌مین کار را فرمود!! ما می‌دانیم حضرات تصمیم گرفته‌اند! اینطور وانمود کنند که چنین دستگاه‌هایی در دنیا وجود ندارد و کتابهای مهندس غلامرضا اربابی!! راهنمای مؤسسات تحقیقاتی جهان شده و تازه دارند یکی پس از دیگری این دستگاهها را می‌سازند!!

دستگاه‌های کنترل کننده مفر انسان «هدایت کننده بشر» (صفحه ۳۷۸) تالیف غلامرضا اربابی. از انتشارات گروه فرهنگی اربابی ۳۵۷ صفحه، بدون تاریخ.